

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O sestanku državnega zbora.

Državnih poslancev božične počitnice so potekle, državni zbor se je zopet sešel in začela se bode nemudoma razprava o trgovinskih pogodbah. Glede tega velevažnega predmeta izrekli smo že večkrat svoje mnenje in podprli svoje prepričanje s prav resnimi in uvaževanja vrednimi razlogi. Slovenski poslanci menda niso našega mnenja; posl. Šuklje potrudil se je osobno pred svoje volilce in skušal dokazati, da nove trgovinske pogodbe nikakor ne bodo na škodo našim vinščakom, kajti vlada dovolila bode domačim vinogradnikom nizke tarife in tako onemogočila konkurenco italijanskih vinskih trgovcev.

Velike stranke v državnem zboru, tiste, ki bi bile in so vladne vzlic temu, da se vlada ne zmeni dosti za njih načela, glasovale bodo vse za trgovinske pogodbe in zato ni dvojiti, da jih bode zbornica vsprejela z veliko večino. Grof Taaffe opiral se bode pri tej priliki na vse tri velike stranke in zato je umestno uprašanje, kakšno da bode sicer razmerje mej vlado, Hohentwartovim klubom in nemško levico? Je li bode grof Taaffe hodil nadalje po tistih potih, kakor doslej, jeli se mu je posrečilo prikleniti pred svoja kola nemško levico, ne da bi jej bil dal zato kako izdatnejšo koncesijo, jeli je ambiciozno to stranko zvalil tja, kjer so stali nekoč Staročehi in sami sebi kopali grob? Kdo more dati na to točnega odgovora? Nihče! Nemci danes še sami ne vedo ali bode njih zaupni mož Kuenburg v ministerskem sovetu igral tisto ulogo, katero sta mu namenila Plener in Chlumecy, ali pa bode samo dekoracija — baš tako, kakor je baron Pražak za Čeha? Vso stranke pričakujejo rešitve tega uprašanja, pričakujejo je nestrpno, a grof Taaffe se jej ugiba kolikor delj mogoče.

Gospodstva željna nemška levica postala je že tako nervozna, da tega niti prikrivati več ne more, glasila njena pa pišejo tako, kakor da jej že vse preseda. Temu se ni čuditi. Na klopih nemške levice sede možje, kateri bi vsi radi prišli do upliva in do veljave, katerim je pa stvar le bore malo v mislih, najmanj pa državni interesi Avstrije.

Ta stranka distinguiranih koristolovcev se je nadejala, da bode vlada plačevala nje parlamentarno podporo z izdatnimi koncesijami, stvarnimi in osebnimi, a nadeja se doslej še ni izpolnila. Kar se dostaje stvarnih koncesij, je težko reči, s čim bi mogel grof Taaffe liberalnim Nemcem postreči. Uprava je tako nemško-centralistična, kakor je bila kdaj poprej, v narodno-gospodarskem oziru skrbi grof Taaffe za varovanje nemških liberalcev, krščene in nekrščene žide, z očetovsko brižnostjo, s toliko brižnostjo, kolikor je recimo za siromašne južne Slovane nikdar ni imel. Nemški liberalci niso ni s tem zadovoljni. Vsaka koncesija, katero nakloni grof Taaffe drugi stranki, vzbuja zavist nemško-liberalnih, časti, veljave in denarja željnih gospodov. Nezadovoljni so celo z imenovanjem Bilinskega za načelnika uprave državnih železnic, makari je Bilinski tudi odličen prijatelj in zagovornik nemško-liberalne parlamentarne večine.

Pa tudi z vlado niso Nemci zadovoljni; preveč počasi napreduje „sprava.“ Okraji na Češkem še vedno niso razdeljeni. Minister Gautsch moral je po uplivu grofa Taaffe desavouirati barona Gautscha in rešiti nekaterih slovenskih občin na Koroškem rekurze v šolskih zadevah proti svojemu prepričanju v zmislu zakona — skratka, stranka nemško-liberalna prišla je do spoznanja, katero izraza nje glavno glasilo z besedami: „Odušajaj mej strankami v večini, kateri so prouzročili razpust prejšnjega državnega zbora, so sedaj ne samo bolj zmedeni, in tudi še bolj neugodni, kakor so bili.“

Zlasti neugodno vidijo se liberalnim Nemcem zahtevanja konservativne stranke. Takozvani konservativci ménujo, da sedaj ni doba za parlamentarne pridobitve, da v sedanjih razmerah ni ničesar doseči drugače kakor upravnim potom, torej po milosti ministrov. Baš vsled tega prepričanja pa začela je tirjati konservativna stranka, naj jej vlada dá novih vsled spremenjenega razmerja v ministerstvu potrebnih garancij zato, da se bode vlada tudi še nadalje ozirala nanjo. Opravičenost tega zahtevanja je jasna in nedvojbená in želeli je, da bi zastavil za njega izvršitev konservativni klub vés svoj upliv.

Neko oficijozno Dunajsko glasilo izreklo se je sicer proti temu zahtevanju trdeč, da je konservativna stranka sedaj že zadostno zastopana v vladi, a vzlic temu sodimo, da ne bodo konservativci odjenjali od svoje tirjatve, kajti izgovor vlade je piškav in ničev. Osvedočeni smo, da bodo jugoslovanski poslanci v Hohentwartovem klubu zastavili vse svoje moči v dosego tega smotra, ker baš južni Slovani potrebujemo najbolj zagovornika na odličnem mestu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. januarja.

Češke razmere.

V „Politiki“ priobčil je staročesk politik članek, v katerem tirja, naj se skliče shod staročesk deželni poslancev, da se bodo ti izjavili glede reforme punktacij. „Nar. Listy“ se protivijo kar najbolj mogoče tej nameri, trdeč, da je narod češki izrekel se pri volitvah za odločno opozicijo proti vladi, katera je ustvarila punktacije, da uniči enakopravnost Čehov in Nemcev in da izpodkoplje tla državnemu pravu češkemu. — Mladočeški meščanski klub v Žižkovu imel je shod, na katerem je prof. Šmid zagovarjal zadnji govor Gregrov, vsled česar je vladni komisar shod razpustil, kar je vzbudilo veliko nevoljo.

Premembe v naučnem ministerstvu.

Ministerijalni svetnik in poročevalec o zadevah oblih ljudskih šol, Jurij vitez Ullrich, stopil je v stalni pokoj in bil pri tej priliki odlikovan z viteškim križcem Leopoldovega reda. Na njegovo mesto pride deželni šolski nadzornik iz Šlezije, Zeynek. — Razen tega govori se v poučenih krogih tudi o odstopu prvega sekcijskega načelnika v naučnem ministerstvu, grofu Enzenbergu in misli se, da bode dobil mesto sekcijskega načelnika kak član Hohentwartovega kluba.

Prestolni govor.

s katerim je Ogerski cesar razpustil državni zbor, naredil je v vladi prijaznih krogih dober utis, zlasti tiste točke, kjer je cesar naglašal dobro gospodarstvo, katero dokazuje ravnanje v proračunu, dalje tiste točke, kjer se je izrazil jako laskavo o dobrih razmerah z drugimi državami, o napredku v vojski, o trgovinskih pogodbah. Posebno glasno pa je bilo odobravanje, ko je cesar naglašal veliki pomen upravne reforme, katere se je lotila vlada. Opozici-

LISTEK.

Peklenšček v Krulikovu.

Spisala Vanda Bogdanova. Poslovenil A.

Mestece Krulikov na ruski meji bilo je silno razburjeno, ko se je necega dne raznesla grozna vest, da se je v njem prikazal peklenšček.

V poslednji hiši blizu gozda stanovala je udova Mišovjecka z dvema že postarnima hčerama in s sinovcem, ki je bil baš ustopil v gimnazijo in pa z neko staro služkinjo.

Necega večera, ko je služkinja postavila večerjo na mizo, prikazal se je na pragu odprtih vrat peklenšček.

Imel je obleko od rudeče in črne svile, kratak plašček, čepico z rudečim petelinovim peresom in črno obličje z groznima očesoma. Poklonil se je ter spregovoril: „Gospoda, blagovolite oprostiti...“ Ali žena in otroci bili so preveč prestrašeni, da bi ga poslušali. Gimnazijast skril se je pod mizo, vdova, hčerke in služkinja pa so poskakale kakor divje koze skozi okna.

Klicale so na pomoč, ali nikdo jih ni čul. Ko so se nekoliko oddahnile, zapazila je še le gospa

Mišovjecka, da manka sinovec. Nevarnost bila je grozna, ali ona ni gledala na to, nego je hitela domu, da reši dečaka in peklenščekovih kremljev. Hčerke in služkinja šle so za njo. Ko so bili blizu hiše, dala je vdova vsem znamenje, da se vedejo tiho in vsi približevali so se na prstih jedinemu oknu, katero je bilo ostalo zaprto ter so zrli v sobo.

Na svoje začudenje zagledali so peklenščeka, ki je mirno sedel za mizo in prav slastno in po kavalirski jedel kašo. Gospa Mišovjecka je po tej okolnosti sodila, da ni požrl gimnazijasta ter je mirno pričakovala, kaj se bode zgodilo na dalje.

Ko je peklenški gost pojedel, nalil si je še čašo vode, jo izpil na dušek, si obrisal usta in roke z obrisačo ter odšel urno iz hiše.

Štiri ženske počakale so še nekoliko trenutkov potem pa je gospa Mišovjecka poklicala: „Vilko!“

Dečak, ki je preživel grozen četrt ure pod mizo, pokazal je glavo izpod miznega prta.

„Ali te ni vzel peklenšček?“

„Ne, tetica!“

„O ubogo dete! Kak strah si prebilo!“

Vse štiri planile so v hišo, otipavale bojazljivo dečake in se ne malo čudile, da po sobi ne smrdi niti po smoli, niti po žveplju.

Komaj se je strah vrlih prebivalcev v Krulikovu nekoliko polegel, razširila se je drugi dan nova, še huja vest.

Bila je pozna jesen. Jedenkrat zapadel je že sneg, a v noči bil je hud mraz.

Mestni župan šel je v jutro v mestni gozd, da bi pregledal posekano in po sežnjih zloženo lesovje in je oblekel za ta svoj sprehod novi kožuh, ki ga je kakor dolman vrgel čez rame. V sredi gozda stopil je, kakor iz tal, pred njega na mah peklenšček in ga pozdravil prav uljudno. Župan se je prekrizaval in klical neprenehoma:

„Vsi dobri duhovi hvalijo gospoda!“

Peklenšček pa se je smijal na ves glas in to tako strašno, kakor je to ubogi mestni župan slišal samo jedenkrat v svojem življenju v Lvovskem gledališči v igri „Robert le diable“. Peklenšček približal se je nesrečnežu, kateremu sta nogi primrzli, roki pa viseli doli kakor svinčeni, vzel mu kožuh, oblekel ga ter podal županu, prav tako kakor v bajki, tri reči: tobačnico, smotko in žepno uro. Na to zginil je upravo tako, kakor se je bil prikazal.

Župan ostal je še nekaj trenutkov kakor okamenel, potem pa se je obrnil in hitel zopet nazaj v Krulikov.

Ko se je tu oddahnil od velicega strahu, začel

cija se pri tej točki ni ganila, kajti baš upravna reforma bode nje glavno orožje v volilnem boji.

Vnanje države.

Rusko plemstvo.

Z dovoljenjem ruskega cara sestavilo se je te dni poverništvo, kateremu je naloga, da prestudira, kako bi bilo zboljšati gnetno stanje ruskega plemstva. „Plemenitaska banka“, katere je bila osnovana, ko se je odpravila tiska in plemstvu koristila čisto nič, nego se bolj se je zadovoljilo. „Novoje Vremja“ piše, da bi vlada bolje storila, da preustroji sedanji gospodarski sistem, nego da se toliko briga za blagostanje plemenitasev in to je res.

Kralj rumunski

dospel je predvčerajšnjim v Budimpešto, kjer so ga vsprejeli z izrednim sijajem. Presvetli cesar in vsi dostojanstveniki bili so na kolodvoru navzočni. Kralj rumunski mudil se je le ta dan v Budimpešti in se že zvečer odpeljal v Pallanzo na Italijanskem, da obišče svojo bolno soprogo. O politiki pri tej priliki ni bilo govora, akopram bi bile baš razmere mej Avstro-Ogersko in Rumunijo najbolj pojasniti potrebne. V ogerskih političnih krogih pričakujejo, da se bode novo rumunsko ministerstvo pokazalo prijazno in naklonjeno Madjarom.

Španska in Francija.

Vsled novih carin na vino, katere bode uvela Francija, nastala je na Španskem velika animoznost proti sosedni republiki, katere se je še povečala, ker je začela Francija koncentrovati veliko vojaštva pri Meheriji in Namusu blizu Maroka. Španska se boji, da bodo Francozi izkoristili mej Kabili nastali upor in si osvojili del Maroka. Španska mornarica odplula je iz Kadiksa in govori se, da se bodo pomnožile izdatno posadke v Melili in Centi.

Dopisi.

Iz Vrhniške 6. decembra. [Izv. dop.] (Šolski dobrotnik. Naša čitalnica.) Gospod Karol Jelovšek, posestnik na Vrdu, razstavil je v gostilni g. V. Drabeka na Vrhniški téle z dvema glavama, 4 očmi in 4 ušesi. Te dni je dobilo tukajšnje vodstvo ljudske šole 16 gld. 16 kr., kateri denar se je bil nabral pri razstavi teleta. Da je mogel gospod Jelovšek tako izdaten znesek darovati v korist revnim Vrhniškim otrokom, zato gre hvala osobito ljubeznivi gospe Drabekovi, katere je na goste veliko uplivala, da je bila udeležba tem obilnejša.

Tukajšnje vodstvo izreka preserčno zahvalo v svojem in v imenu šolske mladine naklonjenemu gosp. Karolu Jelovšku za dar, a tudi gospej Drabekovi za trud, da se je taka svota nabrala. Bog plačaj!

Dne 3. t. m. je bila nova volitev v odbor čitalnični. Per acclamationem z burnimi „živio“ klici bil je izvoljen predsednikom zopet gosp. Jošip Lenarčič, veleposestnik in deželni poslanec. Isto tako blagajničarjem gosp. Šimen Ogrin, akademični slikar. V odbor so bili pa voljeni gg.: Gabrijel Jelovšek, Ivan Gruden, Fran Teršar, Anton Flis in Fran Stojec. Dokler bode imela naša čitalnica tako zvedenega, vsestransko neumorno delavnega in za pravico vsekdar se krepko potega-jočega predsednika, ni se nam bati, da čitalnica propade, akopram se ji je v zadnjem času marsikaj predbacivalo.

Nadejamo se, da bomo imeli v letošnjem letu več zabave in koristi od čitalnice, kajti temni

je premišljevali, kaj bi počel z darovi zlega duha. Da bi jih vrgel proč, zdelo se mu je nevarno, kajti ni dobro peklenščka žaliti. Obdržati je? To se mu je tudi zdelo nevarno početje. Sklenil je torej, da razdeli nevarnost, obdržal je tabačnico, uro daroval je okrajnemu glavarju, veliko in debelo smotko, ki je prav prijetno dišala in obetala kadilcu veliko slast, pa je poklonil okrožnemu sodniku.

Na to postavil je tabačnico pred sebe na mizo, pregledal jo na vse strani, prekrižal se večkrat in jo končno odprl. A kdo popiše njegovo začudenje, ko tabačnica ni bljuvala ognja ali se razletela, nego je zaigrala Mozartovo arijo: „Deklico ali ženka želi Papageno si.“ Sicer je videl župan v tej pesmi zlomiselnost cikanje na njegovo slabost za krasni spolu, a to ni bilo tako zlo, zato se je bahal s svojo tabačnico pri vseh znancih, jo pustil igrati in je hvalil peklenščka kot uljudnega in dovtipnega moža.

Okrajnemu glavarju se ni godilo slabeje z uro. Ogledoval jo je ves dan, ne da bi zapazil na njej kaj izrednega. Ko pa se je zvečer ulegel in ugasnil svečo, zapazil je na svoje veliko začudenje, da se številke kazalnika svetijo.

To je bilo tudi krasno in drugo jutro vzbujala

oblaki, ki so že nad 2 leti viseli nad čitalnico, so se zopet razpršili, in mileje sonce je jelo posevati. — c.

Krško 5. januarja. [Izv. dop.] Že tri leta prosijo Krški mestjani za samostalno faro v Krškem, mnogo papirja in črnila se je že s prošnjami do knezoškofjski ordinarijat porabilo, celo deputacija se je poklonila milostnemu knezoškofu, a vse zaman, — fare ni in je ni, če tudi je blaga gospa, največja dobrotnica Krškemu mestu, Jozefna Hotovar, za ustanovitev samostalne fare podarila 20.000 gld., kateri znesek nam se pa utegne odvzeti, če sedaj fare ne dobimo. Pred kakimi 30 leti, mislim bilo je leta 1856, prosili so Krški mestjani za ustanovitev samostalne fare v Krškem, tedaj obljubila se je Krščanom samostalna fara, a le proti temu, da dokáže mesto črno na belem, da je sposobno župnika stanu primerno vzdržati. Ker tedaj mesto tega ni dokazalo, ostalo je pri obljubi do pred dvema letoma; ko je blaga dobrotnica Krškemu mestu podarila za ustanovitev fare omenjeni znesek, pričelo se je v novič prositi za faro.

Uprašam, kaj brani še sedaj ustanovitev samostalne fare, ker je dovolj dokazano po popreje omenjenem, da je sedaj mesto Krško popolnoma sposobno župnika stanu primerno vzdržati.

Dne 30. decembra lanskega leta zbrali so se vsi meščanje v gostilni g. Frana Gregoriča v posvetovanje kaj početi, da faro dobijo. Govorilo se je mnogo ter marsikatera pikra opazka je padla mogoče na nedolžne veljake. Radi bi pač vedeli, kje leži oziroma kje je zabita zagvozda, da fare ne dobimo.

Preč. gosp. v Leskovcu baje pravi, da fare Krško ne bode nikdar dobilo in se pri tacih prilikah, ko je govor o Krški fari, nič kaj fino ne izrazi. Nezadovoljnost njegova je umevna, kajti da se ustanovi fara v Krškem, razkroži se Leskovska fara dekanat bi odpadel in Leskovski župnik bil bi navaden kmečki fajmošter, tako se je maziljeni glavi sami poljubilo izraziti ne o priliki seje za ustanovitev samostalne fare v Krškem.

Kaj početi? Bati se je jednako žalostnih posledic kakor smo jih doživeli drugod. Tudi pri nas je ljudstvo že razburjeno in ta razburjenost se od dne do dne širi.

Kdo je kriv žalostnega prizora? Gospodje, ki imate stvar rešiti, pazite! da ne bode prekasno po toči zvoniti in upiti, da „vera peša“!

Misterijozen umor.

V torek, okolu 5. ure popoldne, raznesla se je po mestu grozna vest, da so našli znanega agenta Václava Stedryja v njega stanovanji v Franciškanskih ulicah umorjenega in oropanega. Stedry je bil star 45 let, doma iz Časlave na Češkem in se pred nekaj leti naselil v Ljubljani kot agent s specerijskim blagom. Stedry živel je vedno jako skromno, celo davkov ni plačeval redno, tako da so mu lani v pokritje zaostalih davkov zarabili cel vagon sladkorja, vsled tega tudi nihče ni slutil, da je premožen. Stanoval je Stedry v Franciškanskih ulicah, v drugi, v jedno nadstropje zidani hiši gospe Grumnig-ove. Stanovanje bilo je pri tleh na levo stran in sestojalo iz dveh sob. Na desni strani hodnika in hišnih vrat, nasproti Stedryja, je gosp. Doberleta skladišče, v katerem hrani potrebščine za

jala je ura upravo tako začudenje, kakor svirajoča tabačnica.

Slabo, jako slabo pogodil pa je okrožni sodnik. Nesrečen slučaj nanesel je, da je prišel predsednik okrožnega sodišča po opravih v mesto. Sodnik, da bi se mu prikupil, ponudil mu je darovano smotko. Predsednik sodišča zapalil je smotko in se izrazil po prvih potezajih, da je to najmanje havana prve vrste.

Sodnik se je že zibal v sladki nadi, da si je pridobil prijaznost velmožnega prezidenta, ko je na mah gromoviti pok prestrašil vse navzoče. Peklenščekova smotka razpršila se je bila in stari predsednik zgrudil se je skoro brez zavesti v naslonjač.

Bilo je treba mnogo besedi in razjasnjevanj in vrhu tega še pričanja županovega, predno se je prezident v toliko upokojil nad „bedasto šalo“, kakor je imenoval dogodek, da ni ostavil v jezi Kruškova in nesrečnega sodnika.

Kakor se pri jednacijah dogodbah povsod išče krivca, tako je tudi tu nekdo izrekel, da nikdo drugi ni to uprizoril, nego gospa Sobolevska in vse mesto mu je pritrjevalo.

(Konec prih.)

pogrebe. Razen z ulice more se v Stedryjevo stanovanje priti tudi z dvorišča druge velike Grumnigove hiše, v kateri stanuje odvetnik dr. Mosche in kjer je lekarna Piccolijeva in trgovina Supanov. Poleg Stedryja stanuje mestni redar Ižane c. V torek popoldne, ko je bil Stedry svojega pisarja Cvajerja v hišo v svoje skladišče, da sešteje, koliko hlebov sladkorja je še odpu, sam pa je bil blizu do 3. ure v Druškovčevi gostilni na Dunajski cesti od kod je šel v kavarno k „slonu“. Tudi v kavarni se Stedry ni dolgo mudil, ampak okoli 1/2. ure odšel domov v svoje stanovanje. Katerega prva soba mu je služila v pisarnico. Uro pozneje, torej ob 1/2. uri, vniel se je Cvajer in Siske in stopivši v pisarnico, zagledal Stedryja ležetega na tleh pred pisalno mizo in oblitega s krvjo. Cvajer tekel je najprej k ljubici Stedryjevi, v Kolodvorskih ulicah stanujoči hčeri delavca Drechsterja, da jej pove, kaj se je zgodilo, potem pa je hitel na policijo. Načelnik mestne policije g. Deu odšel je takoj na lice mesta in za njim prihitela sta tudi državni pravdnik g. Pajk in preiskovalni sodnik dež. sod. svetnik g. Payer. Prizor, ki se je kazal sodni komisiji, je bil v istini grozen. Stedry je ležal na tleh pred svojo pisalno mizo v krvi. Na pisalni mizi pa so bili razprostrti razni vrednostni papirji, nekatere srečke in najnovejša številka Dunajskega lista „Merkurja“, vse pa preplavljeno s krvjo. Tudi zidovje je bilo s krvjo oškropljeno. Mislimi je, da je Stedry, ko je došel proti 4. uri popoldne domov, razgledoval v listu „Merkurju“, katerega si je bil od svojega bratranca gospoda Stedryja izposodil, jeli kaj zadel na svoje srečke; v tem hipu ga je zamišljenega morilec napadel. Takoj na lice mesta došli mestni zdravnik dr. Illger konstatoval je smrt Stedryjevo. Po mnenju dr. Illnerja je morilec, ki se je najbrže preko uihodu iz dvorišča velike Grumnig-ove hiše priplazil v Stedryjevo stanovanje, udaril najprej s pioščnatim orodjem, najbrže s kladivom sekire, ki je bila navadno v sobi, katero pa sedaj pogrešajo, na sredo lobanje jako močno. Ta udarec je zmečkal kožo glave v širokosti razprostrte roke in razbil lobanjo. Stedry je potem pal z glavo na pisalno mizo, uzrok da so bile okrvavljene vse srečke, kakor tudi časniki „Merkur“. Kri je oškropila tudi zidovje poleg pisalne mize in uhodna vrata, znamenje, s kako močjo je bil udarec prizadet. Stedry, že nezavesten, se je potem na levo stran stola zgudil na tla, v kateri legi ga je sodna komisija tudi našla. Najbrže je morilec opazil pri Stedryju še kake znake življenja, kajti udaril ga je s kladivom sekire še dvakrat z vso močjo na desno stran čela, in mu je prebil. Ker je pa morilec gotovo mislil, da Stedry le še ni mrtev, vzel je na mizi ležeč nož, katerega tudi pogrešajo, in ga zabodel v desno stran vratu, ter Stedryju prerezal desno odvodnico, valed česar je nastalo veliko krvavenje. Razven tega ima Stedry še jedno rano od noža in to v obrazu. Jeli morilec Stedryja tudi oropal, se doslej še ni dognalo, dasiravno se govori, da je bil portfelj, v katerem trgovci shranjujejo navadno velike bankovce, prazen in da pogrešajo nekaj cekinov, za katere se zna, da jih je Stedry imel. Srečk in vrednostnih papirjev se morilec ni dotaknil in tudi ni vzel listnice, v kateri le bilo 800 gld. in katero je imel Stedry v suknji. Najbrže je bil morilec preplašen, da je zbežal in ni pobral vsega. Ravnal je morilec jako hitro in mirno, kajti nikdo sosedov ni opazil nič sumljivega ali pa kaj ališal. Stedryjevegu pisarja Cvajerja je policija zaprla in oddala deželnemu sodišču, a Cvajer taji dejanje odločno. Včeraj je bila v stanovanji Cvajerja, kjer stanuje tudi njegova ljubica, hišna preiskava, ki pa ni spravila nič sumljivega na dan. O Stedryju se pripoveduje, da je imel denarja do 20.000 gld., a to so vedeli doslej le njegovi ožji znanci, kajti drugače je bilo o Stedryju znano, da je bil jako skop in zelo umazan. Danes popoldne je bila v mrtvašnici pri sv. Krištofu, kamor so prenesli truplo Stedryjevo, sekcija. Policija zasleduje morilca z vso energijo, zaprla je razen Cvajerja baje že nekaj drugih oseb, a ob sklepu lista ne vemo, jeli že prišla hudodelcu na sled. — V mestu se tudi govori, da je morda morilec ubil Stedryja, da se mu maščuje, a verjetno to ni. Senzacionalni ta umor vznemiril je do skrajnosti vse mesto, tako da nikjer ni o čem drugem govora nego o Stedryju.

Dodatek. Ko je bilo to poročilo že natisnjeno, doznali smo še nastopne podrobnosti: Brez nobene dvojbe je to, da je bil Stedry najprej udarjen in potem šele zaboden, zakaj da je bil najprej zaboden, čuli bi bili sosedje njegovi gotovo krik ali upitje, dočim ni se čulo ničesar. Morilec pobegnil je po Franciškanskih ulicah navzdol in torej prišel na sv. Petra cesto, kajti na hiši Doberletovi našli so nekatere sledove krvi; gotovo je imel morilec s krvjo zamazano obleko in se na potu zadel ob hišo. — Zaprtega pisarja Cvajerja je sodišče izpustilo iz zapor, ker se je dognala njegova nedolžnost. — Redarstvo zasleduje zdaj nekega tujca baje trgovskega pomočnika, ki je bil v torek v družbi Stedryja v gostilni pri „Figovcu“. Ta tujec, izredno predrzen človek, nadlegoval je tudi druge trgovce Ljubljanske, proseč službe ali podpore, a ko mu je neki trgovec, kateremu je presedala tujčeva predrznost, zapretel s policijo, rekel je ta prav nesramno: Tega sem že navajen. — Od torka je ta človek izginil in ni niti sledu več o njem.

Demoe stvari

— (Pobiranje deželni priklad.) Nj. Velečanstvo cesar dovolil je, da se smejo na Kranjskem provizorično pobirati za leto 1892. prikladi, kakor so bile sklenjene za l. 1891., dokler ne bo deželni zbor prikladi sklenil o tej zadevi.

— (Nepotrjen deželni zakon.) Načrt zakona o osušenju Ljubljanskega barja, ki ga je sklenil deželni zbor kranjski v zadnjem zasedanju, ni dobil najvišjega potrjenja. Melioracijski fond moral bi po tem načrtu prispevati s polovico stroškov, to je z 689.300 gld. Izdelati se bodo po poljedelskem ministerstvu načrti, kako urediti vode, ki se stekajo v barje. O teh načrtih bode potem imel razsojati deželni odbor, oziroma dež. zbor kranjski.

— (Slovensko gledališče.) Melodijozna in obljubljena opereta „Mesečnica“ ni sinoči privabila toliko občinstva, kakor se je bilo nadejati. Predstava uspela je prav dobro in gré gospé Gerbičevi, gospdč. Daneševi in Nigrinovi kakor tudi gg. Bučarju in Štamcarju vsa hvala. Gospod Bučar se je za to predstavo uprāv žrtvoval, kajti prevzel je bil v zadnjem hipu bas-partijo Domnika namestu g. Perdana, kateremu se ni poljubilo igrati. Občinstvu preseda že davno počenjanje nekaterih igralcev in skrajni čas je, da se temu naredi konec. Sinoči, kakor sploh še nikdar, nismo g. Perdana prav nič pogrešali, kajti gospod Bučar pel je prevzeto partijo izvrstno, in mu nikakor ne zamerimo, da mu je v prozi časih malo prešlo. Saj smo že doživeli, da so nekateri igralci imeli sedem dni svojo ulogo v rokah, a na dan predstave niso vedeli kaj pravo za pravo predstavljajo. — Pred opereto predstavljala se je jako dobra in zelo zabavna veseloigra v jednom dejanju „Popolna žena“ in so gospa Borštnikova in gospa Danilova kakor tudi gg. Borštnik in Danilo z dobrim igranjem vzbujali mnogo smeha.

— (Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor) bil je v torek zvečer in se je razgovarjalo prav živahno o ranih društvenih zadevah. Iz nagovora staroste in iz poročil tajnika in blagajnika smo posneli, da je društveno stanje prav poveljno in da je posebno v preteklem letu društvo delovalo zelo uspešno in storilo lep korak naprej z osnovo pevskega kluba in tamburaškega zbora. Navzočih bilo je nad 40 članov in sta bila jednoglasno z vsklikom zopet voljena zaslužna brata: starosta Ivan Hribar in podstarosta dr. Karol Triller. V odbor pa so bili voljeni bratje: Dr. Tekavčič (dosedanji tajnik), P. Skalé (dosedanji blagajnik), F. Krsnik, Fr. Mulaček, A. Mejač, Josip Noll (dosedanji odborniki) in V. Jenič (novozvoljen). Izmed raznih sklepov omenjamo danes le jednega: Po predlogu brata Rebeka namreč se je sklenilo jednoglasno, da „Sokol“ pristopi kot pokrovitelj družbi sv. Cirila in Metoda in se bode za to potrebna vsota 100 gld. uplačala z malimi prostovoljnimi doneski članov k mesečni udnini. S tem sklepom dal je „Sokol“ lep, posnemanja vreden vzgled. Obširneje poročilo o obnem zboru prijavimo jutri.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali kot novoletno darilo: Dr. Ignacij Kotnik 15 gld., nadučitelj Janko Žirovnik 9 gld., in sicer 4 gld. za-se, 5 gld. pa za g. Ant. Belca, trgovca v Št. Vidu nad Ljubljano, da si s tem darom kupita oprostnih listkov za novoletna voščila, in vesela družba, zbrana na Silvestrov večer v gostilni g. Frana Jermana v Črnomlju, 5 gld. — Naj bi lepi vzgledi gospodov darovalcev našli mnogo posnemalcev, ki bi tekmovali v podpiranju blagih namenov naše držbe! — Dalje nam je postal g. Fran Fajdiga, trgovec v Sodražici, 16 gld. 12 kr., kot čisti dohodek tom bole, prirejene na Štefanov večer, z željo, da bi narodnjaki po deželi večkrat napravljali take igre v podporo naši družbi; čisti dohodek utegne precej velik biti in ljudstvo dobi zanimanje za narodno stvar. Z radostjo pozdravljamo ta nasvet, kakor nas tudi veselé vedno množéči se darovi iz širših krogov našega občinstva. Tako je daroval družbi Ivan Zor, čevljar v Ljubljani, 1 gld. — Kot zakasneli pristavek zabeležujemo še dostojno zahvalo za darove: S. R. 1 gld., gospodičini Erika in Milčka Novakovi v Kostanjevici 6 gld. 29 kr., Neimevan v Postojini 5 gld. in prepozni Celjski pevci 6 gld. 60 kr., kot zakasneli pristavek pa zato, ker so se omenjeni darovi poslali posameznim

udom, ne pa „Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, kar naj blagovoli utavežati sl. občinstvo, kakor smo to pred kratkim obširneje naznanili po časopisih. — Naj Novo leto vzpodbuja vse blage naše prijatelje in dobrotnike k novemu in vztrajnemu delovanju, da se bode mogla družba vedno lepše in veseljeje razvijati in razcvitati! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Glas iz občinstva.) Da je naša klerikalna stranka v svojih sredstvih, po znanem geslu, malo izbirčna in da se njej celo Božji hram ne zdi presvet, kadar treba udrihati po liberalcih-brezvercih in tekmujočih časnikih, tega smo se že privadili; če se pa dušni pastir tako poniža ali ponižati pusti, da svoje ovčice z leco nagovarja, v novem letu 1892 kolikor možno obilno časniké „Slovenec“ ter „Domoljub“ naročiti si; ali pa, če duhovni gospod prinese novo knjižico na leco, jo tam svojim poslušalcem kaže in hvali in naznani, da je v „Katoliški bukvarni“ za toliko in toliko soldov na prodaj; če zraven še opominja, knjige sploh v „Katoliški bukvarni“ kupovati, — no, take gratulacije k novemu letu so vender nekaj posebnega. To je iznajdba nove agencije in kolportaze, na katero je po dokazu z dne 27. decembra 1891 Št. Peterski g. kapelan Eržen v Ljubljani „patent“ dobil. Ta gospod naj pa dobro pomisli, se li na ta način krščanstvo jači; dalje, ni li tako postopanje škodljivo svojemu bližnjemu, namreč drugim obrtnikom?

— (Družba sv. Mohorja.) Akopram se ne strinjamo povsem z nazori, katere je razlagal pisatelj članka o družbi sv. Mohorja v zadnji številki našega lista, dali smo mu vender prostora, preverjeni, da je pisatelja vodila le poštena želja, izraziti tudi svoje nazore, kako bi se morda dalo še bolj povzdigniti število članov te izborni delujoče naše družbe, na katero sme ponosen biti ves slovenski narod. Da so njegove ideje le bolj akademične vrednosti in da bode po našem preverjenju z izredno marljivostjo in obzirnostjo delujoči družbini odbor našel le malo pozitivno uporabljivega v njih, tega nam skoro ni treba poudarjati. S popolno mirno vestjo prepuščamo torej družbinemu odboru, da razsoja on sam o taci razodeti željah. V svesti smo si, da bode tudi na dalje vedel ukreniti potrebno, da družba sv. Mohorja ostane naš ponos v vsakem oziru. Toliko se nam je zdelo potrebno omeniti, da bi se nam ne očitali danes ali jutri kaki strankarski nameni, katerih takemu društvu nasproti, kakor je baš družba sv. Mohorja, nima in uemore imeti noben pošten Slovenec, kateremu je količkaj mar za blagor svojega naroda.

— (V Šišenski čitalnici) bilo je v nedeljo prvo poučno predavanje g. profesorja Müllnerja; začelo se je ob 3. uri popoldne in trajalo do četrta na 5. uro. Obilo zbrano občinstvo vspreglo je z glasno pohvalo poučno in zanimivo razpravo o Ljubljanskem barju in z živahnim odobravanjem čulo oblubo gospoda kustosa, da bode predavanje prihodnjo nedeljo ob istem času nadaljeval. — V prvi razpravi raztolmačil nam je g. profesor Müllner, kako je z nekdanjega jezera nastalo močvirje, katero je s časom mah prerastel; kedar se je sušenje pričelo in kako je to delo napredovalo. Ime „mah“ pride pač od tod, ker je beli mah (šotnik) glavna tvarina šoti, ki je otrpno ohrodje mahu in drugih rastlin. Šota leži pod gornjo plastjo (trebež) 80 cm globoko. Pod šoto je 30 cm gline, pod to 25 cm „rjavega blata“ in pod tem kot dnu je plast „povskarca“. 62 rek, potokov in studencev napaja sedanjo 32.000 oralov veliko rovan. Leta 1654. oživila je misel na osušenje „mahu“ ali „barja“. Cesarica Marija Terezija zanimala se je zato in poklicala zvedenca Laha: Štefana Ingrandija in Nikolo Vandolda. Njiju nasveti ostali so pa brezuspešni, ker ni bilo denarja. Leta 1770. postal je Zornov graben, l. 1770 pa Grubarjev kanal. Leta 1826. postala je Ižanska cesta. Iz lastne moči storili so ljudje za osušenje „barja“ mnogo. Večjih grabnov je sedaj že rezanih nad 16 milj. Manjših pa nad 108 milj. Pred 100 in celo pred 80 leti kupoval se je oral sveta na „mahu“ po stari dvajsetici, sedaj pa velja 50 do 200 gld. Cesar Franc ogledal je barje 5. junija l. 1830 in dejal: „Že večkrat sem opazil in tudi zopet vidim, da so Kranjci pridni, delavni in marljivi ljudje.“ Učeni gospod prof. Müllner je pri predavanju kazal vse važne snovi, iz kojih sestoji barje, ter drugo v razjasnenje potrebno narisal. — Šišenska čitalnica kot izobraževalno društvo storilo je z znanstvenimi pre-

davanji važen korak naprej. To bodi zadoščenje onim, ki so ta korak omogočili.

— (Dolenjsko pevsko društvo) v Novem mestu poslalo nam je svoje letno poročilo za l. 1891. iz katerega povzamemo, da je tudi v pretečenem sedmem letu svojega obstanka društvo storilo mnogo za povzdigo društvenega življenja. Skupno s čitalnico priredilo je slovesno Vodnikovo svečanost. V mesecu aprilu priredilo je spomladni koncert s povsem novim vspešnim. Binkoštno nedeljo bil je skupni izlet s Sokolom v Mokronog, v avgustu pa manjši izlet v bližnji Beršlín. V mestu priredilo je v poletnem času, junija in julija meseca, dve veselici. V Narodnem domu bila je 8. oktobra slavnost povodom cesarjevega godu. Na vernih duš dan pelo je društvo na pokopališču. Zaključila je vrsto slavnostij Preširnova svečanost novembra meseca. Petje vodil je jako spretno novi pevovodja g. Tuček. Zastopano je bilo društvo pri raznih slavnostih in sodelovalo pri nekaterih. Dohodkov imelo je 473 gld., stroškov pa 432 gld. torej ima prebitka 41 gld. Izvršujoči članov steje: Ženski zbor 26, moški zbor 32 in pevovodja. Podpornih članov domačih 74, vnanjih 90 (največ v Ljubljani = 18,) v Kostanjevici 13, v Kranji 9 v Črnomlju in Trebnjem po 5, v Žužemberku 4 itd.) Skupno število vseh članov je 224. Častni član je državni poslanec gosp. dr. A. Ferjančič. — Vrlemu društvu želimo najlepši napredek, da deluje krepko, kakor doslej!

— (Strajk rudarjev) nadaljuje. V Trbovljah, Hrastniku in Zagorji ni nobene spremembe. Zdaj so se pridružili tudi rudarji v Skalati iz nekaterih drugih jamah, kjer se je tudi zahtevala vojaška pomoč.

— (Imenovanje.) Kancelist gospod Luka Bergoč v Šoštanju imenovan je sodnijskim kancelistom v Celji.

— (Z vseučiliških krogov.) Naprošeni smo objaviti, da je od 1. januarja klubov lokal Graških vseučilišnikov v „Gambriuskeller“, Ballhausgasse, kjer so gostje vedno dobro došli!

— (Telovadno društvo „Savinjski Sokol“ v Mozirji.) Pri obnem zboru dne 26. decembra 1891 bil je jednoglasno izvoljen sledeči odbor: Brat Milan Pelan, starosta in načelnik gasilnega oddelka; brat Ivan Lipold, podstarosta. V odbor bili so izvoljeni sledeči bratje Sokoli: Marka J. Lipold, Josip Pirš, Vekoslav Goričar, Vekoslav Černe, Andrej Vasle.

— (Sad hujskanja.) Kako nesramno hujskajo nekateri koroški nemški listi proti Slovencem in posebno proti na Koroškem bivajočim „Kranjcem“, je znano. Sad tacega hujskanja se že kaže v pobalinskih dejanjih, s katerimi se odlikuje nestrpna druhal tudi v dozda mirnem Celovci. Po božičnih praznikih pobili so taki junaki okna v stanovanji velezaslužnega slovenskega domoljuba gosp. Vek. Legata, poslovdje tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovci. Kamenje ležalo je v sobi, v kateri k sreči ni spal nikdo. Lepa olikanost, zares!

— (V Gorici umrlje) znani nemški dramatični pisatelj Julij Rosen, ki je spisal lepo število gledaliških iger, katerih nekatere so se predstavljale tudi v slovenskem prevodu. Bil je star 60 let in je že dlje časa bolehal. Njegovo pravo ime bilo je Nikolaj Dufek in je bil sin čeških roditeljev, rojen v Pragi l. 1833. Služboval je v državni službi, predno se je popolnoma posvetil samo dramatičnemu pisanju. Ob svojem času so njegove veseleigre bile glavna točka vseh nemških gledališč in se jih je mnogo ohranilo še do danes na repertoirji.

— (Čitalnica v Podmelci na Goriškem) imela bode v nedeljo 10. t. m. v hiši gosp. Luka Breliha ob polu treh popoldne svoj dvajseti glavni občni zbor. Vspored: Predsednikov nagovor, tajnikovo in blagajnikovo poročilo, volitev novega odbora, o naročbi časopisov, nasveti in predlogi. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Društvenike tem potom k udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Ognjegasno društvo) ustanovilo se je v Kobaridu. V odbor voljeni so g. Franc Urbančič, stotnikom; g. Janko Gruntar, podstotnikom; g. Josip Rakovšček, tajnikom; g. Anton Juretič, blagajnikom; in gg. Anton Miklavič in Franc Miklavič za svetovalca.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) napravi veliki ples v soboto dne 9. januarja 1892 v redutni dvorani „Politeama Rossetti“. Pri plesu svira orkester c. kr. pešpolka št. 87 iz

Trata. Ustopnina je 50 kr. za osebo brez izjeme. Začetek plesu je ob 9. uri zvečer in konec ob 8. uri zjutraj. Ker je čisti prebitek plesa namenjen v društveno dobrotno svrhu, se radodarnosti ne stavi meje. Za obili obisk prosi uljudno vodstvo Tržaškega podp. in bral. društva".

— (Dunajski Slovenci) bodo imeli v soboto, 9. t. m., zopet izreden užitek. V slovenskem klubu bode namreč čitala znana slovenska pisateljica Pavlina Pajkova: „Aforizme o ljubezni“. Shajališče bode kakor navadno ob osmih zvečer v dvorani „Zur goldenen Kugel“, I., Am Hof, mezzanin. Nedvomno se bodo Dunajski Slovenci mnogobrojno udeležili.

Danes „Jour-fixe“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. januarja. Cesar podelil italijanskemu ministerskemu predsedniku Rudiniju veliki križ Štefanovega reda.

Bukurešt 6. januarja. Zdravstveno stanje kraljice je baje slabo. Bati se je najhujega.

Pariz 6. januarja. „Times“ prinaša vest, da je ruska vlada začela obravnave z raznimi francoskimi finančnimi skupinami glede prevzeta 200.000 milijonov frankov, katere je Rusija nazaj vzela od zadnjega posojila.

Dunaj 7. januarja. Cesar vrnil se danes zjutraj.

Dunaj 7. januarja. Profesor Brücke umrl vsled hripe.

Berolin 7. januarja. „Norddeutsche Zeitung“ pravi, da so neosnovane na borzi razširjene vesti o približevanju Nemčije in Rusije v trgovinsko-političnih zadevah.

Razne vesti.

* (Statistika smrti.) Po preiskavah necega zdravniškega časnika v Parizu umrje vsako leto na vsej zemlji 55 milijonov ljudi, torej povprečno 91.554 na dan, 3730 v jedni uri in 62 vsako minuto. Srednja dolgotrajnost življenja je 38 let. Četrtna prebivalstva umrje pred osmim letom starosti in polovica pred 17. letom, od 100.000 ljudi doseže le eden starost 100 let. Oženjeni žive navadno dalj nego samci.

* (Prebivalstvo Rima.) Po najnovejši štetvi je prebivalstva v Rimu 432.658 duš. To število je v velikem nasprotju s številom prebivalstva v Italiji in se prebivalstvo Rima množi le počasi. Kot glavno mesto države z 30 milijoni prebivalcev moral bi Rim imeti 1.200.000 do 1.300.000 prebivalcev in je v oziru absolutnega prebivalstva skoro za vsemi večimi glavnimi mesti evropskimi.

* (Dinamitni atentati.) Na raznih krajih oglašajo se anarhisti z dinamitom, tako v Dublinu, kjer so hoteli razstreliti Dublinski dvorec in v belgijskem industrijskem mestu Ougrée, kjer so razstrelili hišo županovo. Več oseb bilo je ubitih pri teh atentatih.

* (Gledišče zgorelo.) V mestu Binche v Belgiji nastal je v nedeljo mej popludansko predstavo ogenj. Osemnajst oseb je bilo poškodovanih. Sedališče zgorelo je popolnoma.

* (Štirje otroci zgoreli so) v neki hiši v Rue St. Laurent v Bruselju. Pustili so jih same doma in tako se je pripetila nesreča.

Radinska slatina

(2) se priporoča proti (1117)

hripi.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-162)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

5. januarja.

Pri **Maliči**: Mautner z Dunaja. — Sandman iz Gorice. — Dr. Elze iz Benetk. — Schalandek iz Trsta. — Kowozdy iz Budimpešte.

Pri **Stenu**: Offeman iz Göttinga. — Molline iz Tržača. — Sauzin iz Trsta. — Neuroth z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

4. januarja: Marija Perko, kurjačeva hči, 2 leti, Emonska cesta št. 5. božjast. — Jožefa Knitzer, mizarjeva hči, 2 leti, Streliske ulice št. 11, ošpice. — Friderika Koprivec, delavčeva hči, 8 dni, Tržaška cesta št. 24, ošpice.

5. januarja: Marija Keber, kuharica, 75 let, Prečne ulice št. 4, oslabljenje. — Vencel Stedry, agent, 45 let, Frančiškanske ulice št. 16, je bil umorjen.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. jan.	7. zjutraj	734.5 mm.	-2.2° C	sl. szh.	snež.	16.90 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	-1.6° C	sl. szh.	snež.	
	9. zvečer	733.6 mm.	-1.8° C	sl. szh.	obl.	snega.
6. jan.	7. zjutraj	729.9 mm.	-2.0° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	727.2 mm.	1.0° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	726.8 mm.	-0.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura — 1.7° in 0.5°, za 0.3° in 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. januarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 93.25	—	gld. 93.25
Srebrna renta	92.85	—	92.60
Zlata renta	110.50	—	110.45
5% marcna renta	102.60	—	102.60
Akcije narodne banke	1014. —	—	1020. —
Kreditne akcije	292.75	—	294. —
London	117.90	—	117.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.35
C. kr. cekini	5.50	—	5.59
Nemške marke	57.92 1/2	—	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	50
Ogerska zlata renta 4%	167	175	25
Ogerska papirna renta 5%	102	102	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	—	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	158	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—	—

Zahvala.

Za obile izraze odkritosrčnega sočutja ob bolezni in smrti najine predrage, nepozabne hčerke

SLAVICE

izrekava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo.

V Cerknici, dne 6. januarja 1892.

(18) Fran in Marija Zagorjan.

Išče se

vešča, urna

poštna in brzojavna opraviteljica.

Zmožna nemškega in slovenskega jezika, dobrega vedenja in lepe, hitre pisave. Plača po dogovoru. — Prošnje, kojim so dekreti, spricevala in fotografija pri-dejati pošljejo naj se na „Slovenski Narod“ pod šifro „Triglav“.

(1129-8)

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-6)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

Mejnarodna

PANORAMA

(14-2)

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Danes v četrtek dne 7. in jutri v petek dne 8. januarja 1892:

VII. serija:

Carigrad in Špansko.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld.

Steklenica za poskušnjo stane 30 kr.

Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (575-8)

za bolni želodec!

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1 Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1890 frank. 111.610.613.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1890 20.084.349.—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 234.804.082.—
V poslednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za 55.985.275.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah 1.666.812.555.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guidu Zeschkotu.

(189-11)

1891 I. DIJASKI

Cena 80 kr.

DOBIMO SE PRI VSEH

knjigotržcih.

1892 KOLEDAR

po pošti 28 kr.

Prvi slovenski

SKLADNI KOLEDAR (Block) 1892

Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

1892 STENSKI

Cena 25 kr.

Izdala

Narodna Tiskarna

v Ljubljani.

1892 KOLEDAR

po pošti 35 kr.